

De wijk waarin de Schotersingel thuishoort is gebouwd rond 1900. Het was toen een belangrijke uitbreiding van de stad nodig voor sterk toenemende bevolking. De wijk werd toentertijd door Leonard Springer ruim opgezet met veel groen en zelfs groene bermen langs een trambaan. Die liep langs grote statige herenhuizen om de bewoners van en naar de oude stad en het station te brengen.

Dit stukje Schotersingel lag dicht bij de oude stad, net buiten de stadswallen die we nu Het Bolwerk noemen.

De bewoners van deze huizen hebben uitzicht over het water van Het Prinsen Bolwerk. Het ziet er vriendelijk uit en je realiseert je nauwelijks dat de singel en het park daarachter deel uitmaakte van 17de eeuwse vestingwerken. Wanneer je dit weet en dan beter kijkt, kun je in de vooruitgeschoven aarden wallen de puntvormige bastions en andere verdedigingswerken van vroeger herkennen. Veilig opgenomen achter het water. Nu als park vormgegeven door Zocher.

Architect J.J. van Noppen liet in 1908 – 1909 de huizen langs dit stukje van het water bouwen in een soort Engelse landhuisstijl. Voor de Stichting Geveltekens Vereniging Haarlem (SGVH) zijn vooral de aangebrachte gevelstenen met een afbeelding in reliëf interessant. Het zijn er maar liefst vier die ieder veelal boven een toegangsdeur is te zien. Opvallend is de keuze voor dierfiguren die in een strak lijnenspel zijn weergegeven.

De stenen zijn rechthoekig, maar bij iedere hoek is een hoekje afgehaald.

Nr. 145 Twee apen.

Nr. 147 Twee hanen.

Welke kunstenaar de stenen heeft gehakt, kon helaas niet worden teruggevonden. Over de architect weten we meer. Johannes Jacobus van Noppen (1876 – 1947) was in zijn tijd in Haarlem een zeer bekende architect. Na eerst elders te hebben gewerkt begon hij voor zichzelf in het nabij gelegen pand Verspronckweg 1. Dit huis bouwde hij zelf om te wonen en zijn kantoor in te vestigen. Hij kreeg het druk en bouwde onder andere het nu verdwenen kerkje De Hoeksteen aan de Raaks, het verkooplokaal in de Bilderdijkstraat, de scheepswerf Hubertina, de Haarlemsche Stoomverffabriek. Later kwamen daar alle uitbreidingen van de Droste Cacao en Chocoladefabriek bij, de daar gelegen lichtfabriek, de verdwenen Nutsspaarbank in de Jansstraat, Peek en Cloppenburg, Volksbadhuis Van Egmondstraat, landhuizen in Bloemendaal, Aerdenhout en Overveen. Kortom een druk bezet leven met vele ontwerpen. Daarnaast bestudeerde hij bouwstijlen op zijn verschillende buitenlandse reizen en toonde hij veel belangstelling voor keramiek.

Nr. 149 Drie uilen.

Nr. 151. Drie katten.

Bron: Noord Hollands Archief